

Lojzek je danes učen gospod v mestu. Pa še vedno rad pohiti ob počitnicah k svoji osiveli teti, ker ga veže nanjo in na njen dom toliko lepih spominov iz mladostnih dni. Turina in Dačija pa seveda ondi ne najde več. In četudi je danes Lojzek resen mož, še vedno bi mu bila ljuba tista dva poredna kužka.

Fr. Rojec:

Pridni bralec.

Kako je dobro, da znam brati!
Od doma daleč še ne smem,
a kar zgodi se kje po svetu,
iz knjig in pisem vse izvem.

Zato popustil sem igrače,
koristne knjige čitam rad.
Ko pa odrastem, pa po svetu
odidem sreče si iskat.

Ne bo mi treba vpraševati,
kam ta, kam ona pot drži,
pogledam v karto — saj znam brati —
in črka brž me pouči.

In ko že zemlja bo domača
ostala daleč za menoj,
in govor tuj povsod bom slišal —
pogum ne bo upadel moj.

Le knjigo v roko — pa marljivo
si tujih prisvojim besed;
le knjigo v roko — pa bo moje
poljé umetnosti in ved.

